

დემოკრატიის ძირითადი პრინციპები

„ხალხი სოციოლოგიური ცნებაა, დემოკრატია - პოლიტიკური.

ხალხის გადაქცევა თვითმმართველ საზოგადოებათ ანუ დემოკრატიათ შესაძლებელია მხოლოდ ამ სოციოლოგიური ერთეულის ბაზაზე, მის მიუცილებელ, ბუნებრივად ბოძებულ, გარდაუვალ სოციალურ თვისებებზე. ამ ერთეულის ცენტრალური ფიგურაა ადამიანი, მისი ინტერესები, მისი მოთხოვნილებები, მისი საარსებო საშუალებები, მისი წარსული, აწმყო და მომავალი. მამასადამე, ცხოვრების მთელი დაწყობილება, საზოგადოების მთელი ურთიერთობა უნდა ემსახურობდეს ამ ადამიანს და მის მოთხოვნილებათ.

მამასადამე, დემოკრატიის ძირითადი პრინციპი: ადამიანი და მისი სუვერენობა, ის სუვერენია ინდივიდუალურათ თავის კერძო, საოჯახო საქმეებში, სუვერენია კოლექტიურათ, სხვსთან ერთათ, საერთო, საზოგადო საქმეებში.

ყველა ანტიდემოკრატიული მიმდინარეობა, რაგინდ დიდი განსხვავება იყოს მათ შორის, შეერთებულნი არიან აი ამ ძირითადი პრინციპის უარყოფაში. ისინი არ სცნობენ ადამიანის ამ ბუნებრივ უფლებებს და აღიარებენ აუცილებლობაც ერთი ადამიანის პატრონობის და მმართველობის, მის დაუკითხავათ და ნებადაურთველათ, მეორის მიერ, არის ეს უკანასკნელი გვირგვინოსანი, ფეოდალი, ბატონი თუ რჩეული პირი თუ პირები.

მონის მფლობელი არ სცნობდა მონის არავითარ უფლებას, ყმის ბატონი სცნობდა ყმის ზოგ საოჯახო უფლებას. ბურჟუაზია აღიარებს პროლეტარათა სუვერენობას მათ კერძო საქმეებში, უარს ყოფს მათ სუვერენობას პოლიტიკურ საქმეებში. ფაშისტები, ბოლშევიკი და მათი მიმყოლი დაჯგუფებანი აღიარებენ მხოლოდ თავის თავის ბატონობას ერზე და ერში. ერთი სიტყვით, იცვლება ბატონობის ხარისხი და ფორმა, იცვლება ბატონის ვინაობა, ხოლო არ იცვლება ბატონობა, პრინციპი სხვისი მმართველობისა რჩება. ამ ხაზზე რაიმე კომპრომისი, რაიმეს დათმობა, როგორც მაგალითათ ანტიდემოკრატიული სოციალიზმის აღიარება, ნიშნავს დემოკრატიის უძლეველი პოზიციის შენგრევას, აზროვნების არევას და მოპირდაპირეთა იდეოლოგიისკენ დაქანებას. საკმარისია ამ მოწინააღმდეგეთა ერთი დებულება იცნოთ, რომ მოხდეს იდეოლოგიის გათიშვა ადამიანისგან, მისი საზოგადოების მალლა დაყენება, რომლის წინაშე ხალხი ვალდებულია დაიჩოქოს, მას ემსახუროს და თავისი საარსებო ინტერესები მის სამსხვერპლოზე მიიტანოს. იდეალის ადამიანზე მალლა დაყენება, დეე ხალხი დაიდუპოს, ოღონდ ქეშმარიტებამ გაიმარჯვოსო - დამახასიათებელი თვისებაა ყველა სექტის, წინასწარმეტყველის და მხსნელის. ნათქვამია, საკმარისია ეშმაკს ცალი თითი გაუწოდოთ, რომ მთლათ დაგიპყროსო: ერთი ნაბიჯის გადადგმაც კი საკმაოა ამ <<მხსნელებისაკენ>> რომ სამუდამოთ მათი ტყვე გახდეთ.

მამასადამე, დემოკრატიის ძირითადი პოლიტიკური პრინციპია თავისუფლება. მოქალაქეობრივი და პოლიტიკური. მაგრამ თავისუფლების ტენდენციაა შექმნას მოქალაქეთა ნივთიერი უთანასწორობა, გააბატონოს ეკონომიურათ ერთი მეორეზე, ღარიბი გააღარიბოს, მდიდარი გაამდიდროს, ასეთ პირობაში ხალხი აღარ არის დაინტერესებული დემოკრატიის შენახვასა და დაცვაში და მისი სუვერენობა ეცემა. თავისუფლება სპობს დემოკრატიას. ცხადია,

დემოკრატიის მიუცილებელი საფუძველია არა ყოველნაირი თავისუფლება, არამედ, თავისუფლება განსაზღვრული, რომლის ასპარეზი იფარგლება მოქალაქის და საზოგადოების ინტერესებით. ეს საზღვარია მოქალაქეთა ეკონომიური თანასწორობა, პიროვნების ნივთიერი დამოუკიდებლობა, რომლის ჩარჩოში ადამიანი თავისუფლათ მოქმედებს. დემოკრატიის პრინციპია თავისუფლება და თანასწორობა. აქედან მძიმე პრობლემა: ამ ორი პრინციპის შეთავსება პოლიტიკაში ისე, რომ მათ ერთიმეორე არ მოსპონ და მით დემოკრატია არ დაანგრეონ. თუ თავისუფლების ტენდენციაა თანასწორობის დანგრევა, თავის მხრით თანასწორობის ტენდენციაა თავისუფლების მოსპობა ან მისი მაქსიმუმამდე დაყვანა მთელის, საზოგადოების და მისი მმართველობის, მოქალაქეზე გაბატონება. დემოკრატიის ძირითადი პრინციპი ილახება, დემოკრატია ეცემა. კერძო და საზოგადო ინტერესების შეთანხმება, მაშასადამე, არის საგანი ყველა დემოკრატიული უფლებრივი ნორმის. ეს ასე ესმოდათ ძველათ დემოკრატიის ყველა კანონმდებელთ და მის საფუძველზე აშენებდნენ ხალხურ წყობილებას.“

წყარო: <https://bit.ly/2QpatG2>